

ning, at det vilde være et stort Tilbage-skridt, om man nu gik til helt at afskaffe den. (Se Udtalelserne herom i Bind II til Forsvarskommissionens Betænkning, Side 425—431).

Sluttelig skal tilføjes,

I) at det anses for rigtigst, at der gives Kornetterne — eller maaske med en anden Betegnelse „Kadetterne“ eller „Fændrikerne“ — Plads mellem Korporal og Sergent, og at de ved den første Indkaldelse udnævnes til Underløjtnanter, for at de kunne faa Lejlighed til at gøre Tjeneste i den Grad, som man vil betro dem under alvorlige Forhold. De ville da være i en saadan Alder, at der neppe vil være nogen Fare for, at der skulde fremkomme Anledning til de Anker, som man af og til har rettet mod Sekondløjtnanterne, ligesom de kun komme til at gøre Løjtnantstjeneste i den korte Tid, Indkaldelsen varer. Af lignende Grunde er det foreslaaet, at de bestaaede Elever fra Officersskolens næstældste Klasse udnævnes til Sekondløjtnanter som nu i Stedet for til Kornetter.

II) Over- og Underløjtnants-Betegnelsen foreslaas erstattet med Premier- og Sekondløjtnant. Disse sidste Navne have Aldershævd og ere desuden bibeholdte i Forslaget til Lov om Søværnets Ordning.

III) Overallt, hvor Betegnelsen „Forsvarsminister“ er anvendt, foreslaas kun angivet „Minister“. Denne Betegnelse er brugt i Forslaget til Lov om Søværnets Ordning.

Med Hensyn til Forslaget til Lov om Befæstningsanlæg skal jeg tillade mig at fremsætte nedenstaaende Bemærkninger.

Som Begrundelse for Anlægget af den fremskudte Linie anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den skal tjene til Støtte for den Styrke, der ved Allarmning straks giver Møde og herved i Forbindelse med de foreslaaede Kystbatterier paa Søbefæstningens Fløje muliggøre Mobiliseringen af den i Københavns Rayon værende betydelige Del af Hæren.

Jeg anerkender ganske Nødvendig-

heden af Tilstedeværelsen af en slig forberedt Linie i det angivne Øjemed, naar den Støtte bortfalder, som Landbefæstningen i sin nuværende og endnu bedre i udvidet og forbedret Stand kan yde. Men jeg maa tillige stærkt fremhæve, at jeg ogsaa af andre Grunde anser en saadan Støtte for Hæren ved faste i Fredstid tilvebragte Værker m. m. for at være en aldeles uundgaaelig Nødvendighed, naar Hæren skal kunne opfylde de Krav, som Neutralitetsforsvaret af Sjælland stiller til den.

Jeg indser nemlig ikke, hvorledes Hæren ellers, *efter at den er mobiliseret*, med tilstrækkelig Styrke og Frihed skulde kunne optræde ved Forsvaret af Kysterne, idet den uden Foranstaltninger som de nævnte vilde blive uløselig bundet til med største Delen af sine Kræfter at blive i Nærheden af Hovedstaden for ikke at udsætte sig for, at Byen kom i Fjendens Vold, medens Hæren var fastholdt andet Sted.

Jeg finder det ligeledes absolut nødvendigt, at Hæren, hvis Kystforsvaret skulde glippe, ikke straks udsættes for Tilintetgørelse, men kan søge Tilflugt bag en i Fredstid tilvebragt dækkende Linie om Hovedstaden, hvor den kan have Udsigt til at fortsætte Modstanden saa længe, at Hjælp fra anden interesseret Side kan komme rettidig.

Neutralitetsforsvaret faar paa denne Maade den tilbørlige Dybde, saa at ikke en enkelt kortvarig Kraftanstrengelse fra en Angribers Side kan kaste det over Ende, og kun derved tør vi vente, at Neutralitetsforsvaret vil blive respekteret paa saadan Maade, at Neutraliteten overhovedet ikke brydes.

Som det fremgaar af den paa Bilag I. til Punkt 9. trykte Skrivelse af 10. Februar fra Generalstaben, er Forslaget om Beliggenheden og Konstruktionen af den fremskudte Linie udarbejdet af Generalstaben, uden at Artilleriet og Ingeniørkorpset have deltaget i Overvejelserne. Det findes derfor naturligt ikke i Enkeltheder at fastslaa det nærmere om Linien, forinden et saadant